UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est gaudiu[m] mundano[rum]. Hoc e[st] vituperabile [et] p[er]nitiosum. Hoc b[ea]tus Eligius o[mn]imode abnegauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

potes ſi zel⁹ dom⁹ dei comedit te. terre q̃s
vales: q̃b⁹ nõ potes blãdire: noli tñ q̃eſce-
re: fac qd potes. Veniat in mẽtẽ ſu⁹ ille q̃
abſcondit talentũ: nunq̃d accuſat⁹ fuit ꝙ
ꝑdidit ⁊ nõ poti⁹ q: ſine lucro ſuauit. Sic
ẽ frẽs mei non q̃eſcatꝫ. Nolite q̃eſcere lu-
crari chꝛõ: q: lucrati eſtꝫ a chꝛo Hec Aug.

Tertio itrauit btũs eligi⁹

gaudiũ dñi ꝑ excellentiã ſpũalis deuotio-
nis. Jo. xvj. Petite ⁊ acci. vt gaudiũ vr̃m
plenũ ſit. Jn hui⁹ myſteriũ transfigurat⁹ ẽ
dñs cũ oraret in monte Lu. ix. Btũs q̃p-
pe eligi⁹ vir fuit excellentiſſime deuotiõis
Erat em̃ ſibi ↄſuetudo i nocte ciliciũ añ le
ctũ ſternere: ſecꝫ a prio crepuſculo aut pau
lulũ poſt q̃etiſſime e lectulo ſe excutiẽs ſup
illud ſũmiſſo capite pſtratũ orare: ſicꝫ ple-
rũqꝫ noctẽ totã cũ lachrymis ⁊ orone inſo-
mnẽ ducere: ⁊ vt poterat ſe corã dō humil
lime pñtare. Ps. Jntret orõ mea in ↄſpe.
tuo. Vñ et merito ꝓpter ſue deuotiõis ex-
cellentiã aſſumpt⁹ ẽ in pontificale officiũ.
Fuerat aũt hec ſua ſpũalis ꝑfectio pñũcia
ta mr̃i ſue ipo adhuc in vtero mr̃is clauſo
Vidit em̃ mr̃ e⁹ in ſõno aq̃lã valde pulcrã
ſup ſuum volitare ſtratũ ac ſe tertio incli-
natẽ. Cũqꝫ ex ei⁹ voce mr̃ euigilaſſet: pter
rita nimis mirari cepit q̃ eẽt hec viſio: ve-
nit itẽ tp̃s pariẽdi ⁊ ꝑ magnitudie dolo
ris cepit q̃i ꝑiclitari: vocauerũt itaqꝫ q̃n-
dã ſctm̃ viꝝ vt ꝑ ea oraret: q̃ cũ veniſſet q̃ſi
ꝓphetico ſpũ mox ait ad illã. Noli timere
mr̃ q̃m bñdictũ ꝑtũ dabit tibi dñs: erit ei
vir ſctũs ⁊ deuot⁹ ⁊ magn⁹ in eccl'ia ſacer-
dos. Vñ ⁊ poſtea cũ p̃mo btũs eligi⁹ arti
fabrili ſe dediſſꝫ traxit eũ de⁹ vt eẽt paſtor
ſui gregꝭ. Poſt m'lta aũt ſctitatꝫ opa cũ eſ
ſet annoꝝ amplius ſeptuaginta bonis opi-
bus refert⁹ ⁊ oroni ſp ac deuotiõi itent⁹ p̃
ſentꝫ vite curſũ glˀoſe ↄſũmauit. Sentiẽs
ꝙ ſui corpis diſſolutionẽ iminere diſcipul'
ſuis eã ꝑdixit. Cũqꝫ ꝑ dies aliq̃t febribus
laboraſſet i extremis poſit⁹ oib⁹ manſueta
voce dic. Valete in pace. Oculosqꝫ ſuppli
ces i celũ eleuãs cũ manib⁹ cũ diu tacitam
p̃ce fudiſſet: tãdẽ in vocẽ ꝓrũpens ait. Nũc
dimittꝫ ſuũ tuũ dñe ſm̃ ṽbũ tuũ i pa. Tu
em̃ ſp ꝓtector me⁹ fuiſti Jn man⁹ tu. dñe cõ
mẽdo ſpm̃ meũ. Sicqꝫ vir ille in vita deuo
tiſſim⁹ in deuotis oronib⁹ viqꝫ ad mortis
articulũ ꝑſeuerãs glˀioſũ reddidit ſpm̃ an-
gelicis cetib⁹ adunãdũ. Tũc itaqꝫ audiuit
dulciſſimã dñi vocẽ inuitantꝫ eũ ⁊ vocan-
tis ad regnũ celeſte poſſidendũ dicentꝫ ſi-
bi Jntra in gaudiũ dñi tui.

Secunda conditio p̃mij beatoꝝ fa-
cta in ṽbis paſſumptis ẽ poſſeſſi-
onis delectabilitas: q: dr̃ in gaudi
um. Gaudiũ em̃ ẽ delectatio exiſtens in vo
luntate Eſa. lj. Gaudiũ ⁊ leticiã obtinebũt
Vt aũt de q̃ gaudio dicunt ṽba ꝓpoſita i-
telligam⁹. Conſideranda ẽ gaudioꝝ tri-
plex diuerſitas. Eſt em̃ triplex gaudiũ.

¶Primũ eſt gaudiũ mundanoꝝ. Hoc ẽ
vituperabile ⁊ ꝑnitioſum. Hoc btũs Eli-
gius oĩmode abnegauit.

¶Scdm̃ eſt gaudiũ iuſtoꝝ. Hoc eſt lau
dabile ⁊ ṽtuoſum. Hoc in corꝑe viuẽs ſp
obſeruauit.

¶Tertiũ eſt gaudiũ beatorum. Hoc eſt
deſiderabile ⁊ glˀioſum. Hoc e ſeculo mi-
grans feliciter intrauit.

Primũ itaqꝫ gaudiũ de

q̃ dicturi ſum⁹ eſt gaudiũ mundanoꝝ. Joe
lis. j. Confuſum ẽ gaudiũ a filijs hominũ
Habet aũt hoc gaudiũ tres miſerabiles
⁊ vituperãdas ↄditiones. ¶Prima cõdi
tio eſt vanitatis abuſio. Non em̃ eſt verũ
gaudiũ ſed ſophiſticũ Tob. v. Quale gau
diũ mihi eſt q̃ in tenebris ſedeo ⁊ lumẽ ce
li nõ video. q. d. in ꝑſona mundanoꝝ: nul-
lũ gaudiũ. Et certe mundani iuoluunt te
nebris ignorãtie multiplr̃. Jõ ſi gaudent
gaudiũ ipoꝝ eſt vaniſſimũ. Eccs. ij. Riſũ
reputaui errorem et gaudio dixi: quid fru
ſtra deciperꝭ Job. xx. Gaudium hypocri-
te ad inſtar puncti. Aug⁹. Bona hui⁹ mũ
di veram hñt aſperitatẽ ⁊ falſam iocundi
tatẽ: certũ dolorẽ ⁊ incertã voluptatẽ: ſecu
rum laborẽ timidã q̃etem: rem plenã miſe
rie: ſpem bonitatis inanẽ. Hec ille. ¶Se
cũda eſt ↄditio anxietatis admixtio. Pl⁹
em̃ ibi eſt de labore tedio ⁊ ſolicitudine ꝙ̃
de gaudio. Jõ nõ ẽ gaudiũ puꝝ. Boeci⁹
lib. de ↄſol. Quã multꝭ amaritudinib⁹ hu
mane felicitatꝭ dulcedo reſperſa ẽ. et puer.
ritij. Riſus dolo. miſce. ⁊ extre. gau. lu. oc.
¶Tertia ↄditio ẽ iniq̃tatꝭ iuolutio Jn gau
dijs enim mũdanis multe fiũt fatuitates
que alias non fierent. Et quando redit ho
mo ad cor nihil inuenit ibi niſi fatuitatem

Sermo de beato Eligio

Prouerb. xv. Stulticia gaudium ſtulto.
Gaudēt em̄ mūdanoꝝ aliq̄ ꝺ ſimpliciū op
ꝑſſione Eſa. xxxij. Gaudium onagroꝝ pa
ſcua gregū. i. gaudēt ſupbi diuites rapere
bona ſimpliciū. Alij gaudēt de ꝓximoꝛꝫ
ruina ꝛ ꝯfuſiōe. Cōtra qꝺ ait ſapiēs ꝓuer.
xxiiij. Cū ceciderit inimic⁹ tu⁹ ne gaude-
as ꝛ in ruina ei⁹ ne exultet coꝛ tuū: ne for-
te videat dn̄s et diſpliceat ei. ꝛ Eccl. viij.
Noli de moꝛtuo inimico tuo gaudere: qm̄
oēs moꝛimur. Alij (qꝺ lōg⁹ deteri⁹ ē) gau
dent de ꝓpria iniq̄tate ꝛ ꝑuerſa opatione.
Prouer. ij. Letanꝰ cū malefecerint ꝛ exul
tant in reb⁹ peſſimis / q̄ꝝ vie ꝑuerſe ꝛ infa-
mes greſſus coꝝ. Alij aūt gaudēt adulā-
do ſup alioꝝ ꝑuerſa ꝯditiōe. contra q̄d ꝺꝛ
j. Coꝛ. xiij. Charitas nō ꝯgaudet iniq̄ta-
ti. cō gaudet aūt oī veritati. Preterea gau
dent oēs mūdani in tp̄aliū reꝝ fallaci ade
ptione. Sed hec oīa gaudia miſerabili fi-
ne ꝯcludunꝰ. Job. xxj. Tenēt tympanū ꝛ
citharā ꝛ gaudēt ad ſonitū oꝛgani. Seq̄ꝰ.
Ducūt in bonis dies ſuos: in puncto aūt
ad inferna deſcēdunt. Et Hierem. xlv. ꝺꝛ
dn̄s. Ecce q̄s edificaui ego deſtruo: et q̄s
plātaui ego euello. et tu q̄ris tibi gaudia:
noli q̄rere. Hec ibi. Hoc itaq̄ gaudiū nul
laten⁹ q̄ſiuit btūs eligi⁹: ſciēs qm̄ oē gau-
diū mūdanū inebriat atq̄ infatuat mētē
hūanā: niſi aliqua amaritudis admixtiōe
ꝓudenꝰ tēꝑeꝰ / queadmodū vinum foꝛte ꝛ
fumoſū / niſi ꝑ aquā modereꝰ. Propter qꝺ
bn̄ ꝺꝛ Gre. in homel. q̄dā. Pn̄tꝫ tp̄is ſic q̄ ē
tia agēda eſt leticia vt amaritudo ſeq̄ntis
iudicij nunq̄ recedat a memoꝛia. Hec ille

Secūdū eſt gaudiū iuſto-

rū. Eſa. lxj. Gaudens gaudebo in dn̄o ꝛ
exultabit aīa mea i deo meo. q꞉ induit me
veſtimēto ſalutꝫ: ꝛ indumēto iuſticie circū-
dedit me. Hec ibi. Habet aūt hoc gaudi
um tres laudabiles conditiones.

Prima eſt veritas delectabil'. Nō eſt em̄
gaudiū vanitatꝫ queadmodū gaudiū mū
danoꝝ: ſed gaudiū veꝝ. Bern̄. Reuera il
lud veꝝ ꝛ ſolū gaudiū eſt qꝺ nō de creatu
ra ſed de creatoꝛe ꝯcipiꝰ: cui compata ois
aliūde iocunditas meroꝛ eſt: ois ſuauitas
doloꝛ: oē dulce amaꝝ: omne decoꝛū fedū:
poſtremo oē qꝺ delectari poſſit moleſtum
Hec ille. Idcirco ꝗ gaudiū iſtꝺ non vanū
eſt: q꞉ nō in creaturꝫ gaudēt iuſti: ſed i cre-
atoꝛe. Pſ. Letabiꝰ iuſt⁹ i dn̄o. Et ſiq̄n foꝛ
te in creaturꝫ gaudeāt: oia tn̄ referūt i lau
dē dn̄i. neq̄ in creaturꝫ gaudēt niſi ꝑ q̄nto
in eis relucet bonitas creatoꝛis. Nā ꝺ cre-
aturꝫ ꝺꝛ Eccles. j. qm̄ vanitas vanitatū ꝛ
oia vanitas. Scd̄a eſt ſctitas honoꝛabi-
lis. Eſt em̄ hui⁹ gaudij cauſa ſcrā. Gaudēt
em̄ interdū iuſti ex doloꝛe compunctiōis.
Prouerb. xiiij. Coꝛ qꝺ nouit amaritudinē
anie ſue: in gaudio ei⁹ n̄ miſcebiꝰ extrane⁹
id eſt diabol⁹ vl' hō malign⁹. De⁹ em̄ ꝛ to
ta celeſtꝫ curia ꝯgaudēt ei. ſic patꝫ Lu. xv
Interdū aūt ex feruoꝛe dilectiōis. Jō bn̄
ꝺꝛ Gal. v. Fruct⁹ aūt ſpūs charitas / gau
diū. q꞉ vicꝫ ad charitatē ſequiꝰ gaudium.
Et de gaudio ꝓueniēte ex charitate frat
na ꝺꝛ. j. Coꝛ. xij. Si gl'iaꝰ vnū mēbꝝ con
gaudent oia mēbra. Et Ro. xij. Gaudere
cū gaudētib⁹. Interdū etiam gaudēt iuſti
ex meroꝛe cōpaſſiōis. Ex memoꝛia em̄ do
minice paſſiōis cū amaritudie cōpaſſionis
recogitate / oꝛiꝰ gaudiū deuotiōis. Eſa. xij
Haurietꝫ aq̄s in gaudio de fontib⁹ ſalua-
toꝛis. Haurietꝫ inq̄ de ꝓfundo myſterio
diuine pietatꝫ aq̄s. i. abūdātiā lachrymaꝝ i
gaudio / deuotiōis: de fontib⁹. i. de vulneri
bus abūdanꝰ ſanguinē ſemel ꝓducentib⁹:
indeſinēter ꝓ nobis grām ꝓmerētib⁹: ſaluatoꝛis
id eſt chꝛi. Itē gaudēt iuſti ex ꝯtēplatiōe
diuie bonitatꝫ ꝛ miſerationis. Baruch. v.
Gaudētes in dei memoꝛia. Ibidē. Gau-
dētes i honoꝛe dei. Itē etiā gaudēt in exe
cutione cuiuſlibet iuſte opatiōis. ꝓuer. xxj
Gaudiū eſt iuſto facere iudiciū. et Eccl. j
Religioſitas cuſtodiet ꝛ iuſtificabit coꝛ io
cunditatē ꝛ gaudiū dabit. Hec ibi. Ulte-
ri⁹ gaudēt iuſti in tolerātia tribulationis
Ro. xij. Spe gaudētes: in tribulatōe pa
tiētes. Et Ro. v. Glīamur i tribulatōib⁹.
et Col. j. Gaudeo in paſſiōib⁹. et hꝫ exem-
plo chꝛi q̄ ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit cru
cē. vt ꝺꝛ Heb. xij. Et. j. Pe. iiij. Cōicātes
chꝛi paſſiōib⁹ gaudere: vt i reuelatōe glīe
ei⁹ gaudeatꝫ exultātes. Itē Mat. v. Bea
ti eſtꝫ cū maledixerint vob ꝛc. ſeq̄ꝰ. Gau
dete ꝛ exultate qm̄ merces vr̄a copioſa eſt
in cel'. Hec ibi. In his itaq̄ gaudent iuſti
imo ꝛ in oib⁹ dei opib⁹ ꝓpē deū gaudēt. io
nō in creaturꝫ ꝓprie: ſed in ipo deo gaudēt
Iuxta illꝺ Phil. iiij. Gaudete in dn̄o ſꝑ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN